

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 12. Concilia in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI.
A. C. 528.

§. XII.

Concilia in Gallia.

Ep. III. 10.
4. p. 1657.
p. 1663.
Eodem anno 528. Justiniani primo Felix Papa ad S. Cæsarium Arelatensem Epistolam dedit, qua confirmat illud Decretum, ne Episcopi ordinentur, nisi prius inter Clericos Ecclesiæ ministraverint. Anno superiore 527. sexta Nov. S. Cæsarius Concilio sexdecim Episcoporum, si & ipse adnumeretur, Carpentoracte celebrato præfuit. In illo Concilio decretum, ut, si Ecclesia Cathedralis opibus valeat, quæ Parochiis ruralibus donata fuerint, ad sustentandos Clericos, qui ibi ministrant, aut in facta tecta Ecclesiæ, impendantur. Si Episcopi Reditus ad expensas necessarias non sufficiant, Parochiis illa tantum relinquuntur, quæ ad alendos Clericos & reparandas Ecclesias requiruntur; reliqua Episcopus accipiet. In annum sequentem
indi-

auf bürgerliche Sachen erstreckte. Denn in Criminal-Sachen hatte sich die Clerisey nicht die geringste Ausnahm zu versprechen. Wer in den Kirchengeschichten nicht gar ein Fremdling ist, der weiß, wie es in Criminal-Sachen mit der Clerisey allezeit gehalten worden. Heut zu Tage aber ist es auch jedermann bekannt, daß ein Clericus in Criminal-Sachen sich nur vor seiner geistlichen Obrigkeit verantworten müsse.

indicatum est Concilium eadem die sex-^{Sæculum VI.}
ta Nov. Vafione celebrandum, sed de-^{A.C. 529.}
mum post annos duos Patres conve-^{p. 1666.}
nerunt.

Interim aliud Concilium Araufione actum 3. Jul. Decio juniore Consule, cui cognomentum Basilius, nempe 529. Huic Concilio celebrando occasionem dedit Dedicatio cujusdam Ecclesiæ, quam Liberius Præfectus Prætorio in Galliis in Civitate Araufionensi ædificaverat; nam ad illud Festum condecorandum multos Episcopos invitavit. Tredecim Episcopi adfuere, quorum primus est S. Cæfarius, & ceteri sunt ferme iidem, qui in Concilio Carpentoraactensi adfuerant. In hoc Concilio Araufionensi Patres loquuntur in hunc modum: *relatum est ad nos, aliquos ex animi simplicitate in materia de Gratia & libero Arbitrio opiniones fovere Fidei Catholicæ non consentaneas; unde justum & rationabile nobis visum, aliquos articulos a S. Sede ad nos transmissos & ex SS. Scripturis atque antiquis Patribus de hac Doctrina excerptos proponere, iisdemque subscribere. (*)*

Tum

(*) Hic P. Balduinus a Fleurio sensum Concilii truncatum dicit, & affert verba Concilii: *Pervenit ad nos &c. . . . unde & Nobis secundum Auctoritatem & Admonitionem Sedis Apostolicæ justum & rationabile visum est, ut pauca Capitula*

Sæculum VI. Tum ponuntur viginti quinque Arti-
A. C. 529. culi, quorum octo, qui priores occurrunt,
 ad modum Canonum scripti sunt, ana-
 thema autem non est adjectum, sed ex
 Sacræ Scripturæ verbis probantur. Ho-
 rum articulorum Summa est. Adami
 peccatum non solum corpori, sed etiam
 animæ nocuisse. Item illud peccatum
 non soli Adamo fuisse noxium, sed poste-
 ris quoque communicatum. Gratiam
 Dei non illis dari, qui Deum invocant,
 sed Gratiam facere, ut invocent. Libe-
 rationem a peccato & initium Fidei non
 a nobis sed a Gratia procedere. Paucis,
 nos sine Gratia non valere quidquam age-
 re, aut cogitare, quod ad Salutem con-
 ferat. Reliqui articuli septendecim nu-
 mero non tantum Canones esse videntur,
 quam Axiomata ex S. Augustino & S. Pro-
 spero excerpta, quæ Gratiæ prævenien-
 tis necessitatem probant. Positis his vi-
 ginti quinque articulis Patres Concilii
 Arausionensis prosequuntur in hunc mo-
 dum: *Igitur docere tenemur & credere;
 Liberum Arbitrium per peccatum primi
 hominis*

*pitula ab omnibus servanda proferre, & mani-
 bus nostris subscribere deberemus. Ego non in-
 venio diversitatem dignam, ut vir, qui aliunde in
 suis Excerptis Auctoritatem Summi Pontificis in
 universam Ecclesiam centies demonstrat, mala
 fidei argui possit. Judicet Lector.*

hominis ita fuisse debilitatum, ut exinde Sæculum VI.
 nemo potuerit Deum amare, ut decet, in A.C. 529.
 eum credere, aut Bonum amore ipsius fa-
 cere, nisi a Gratia præventus. Ideo cre- Hebr. II.
 dimus, Abel, Noe, Abraham aliosque Patres Concilium
 illam Fidem, quam S. Paulus in ipsis lau- Arausionen-
 dat, non a Natura, sed a Gratia accepit- se.
 se. Nam post Domini Nostri Adventum
 Gratia in illis, qui Baptismum desiderant,
 non a Libero Arbitrio, sed a Jesu Christi
 Misericordia est. Credimus etiam, omnes
 baptizatos posse & teneri cum Auxilio
 & Cooperatione Jesu Christi illa imple-
 re, quæ ad obtinendam Animarum ipsorum
 Salutem conducunt, si fideliter laborare
 velint. Aliquos a Dei omnipotentia ad
 malum prædestinatos fuisse, non solum non
 credimus, sed si quis credat, detestamur, ei-
 que anathema dicimus. Credere debemus,
 Fidem boni latronis, Cornelii Centurionis
 & Zachæi non a Natura sed a Gratia ha-
 buisse originem. Huic Fidei Definitioni
 non solum Præsules subscripserunt, sed ut
 Laicis quoque errandi occasio adimere-
 tur, voluerunt, ut etiam viri illustres, qui
 Dedicacioni adfuerant, scilicet Liborius
 Patricius & septem alii subscriberent.
 S. Casarius hanc Fidei Confessionem Ar- Bonif. ep. 2.
 menio Presbytero & Abbati Romam de- p. 1687.
 ferendam tradidit, ut eam Papa approba-
 ret. Ad idem tempus refertur Conci-
 lium Valentiaë etiam super Doctrina de
 Hist. Eccles. Tom. VII. Ec Gra-

Sæculum VI. Gratia celebratum, cui S. Cæsarius mor-
 A.C. 529. bo impeditus non interfuit; at Cypria-
 nus Episcopus Telonensis ibi Fidem Ca-
 vit. S. Cæs. tholicam fortiter defendit.
 Lib. I. n. 35.

Concilium Vasionense ante annos
 duos indictum septima Nov. hoc anno
 529. celebratum est. Adfuere S. Cæsa-
 com. p. 1679. rius & undecim Episcopi. Postquam Ca-
 nones pro more perfecti, nemo habuit,
 quod contra Episcopos præsentis affer-
 ret. Itaque in illo conventu nihil actum,
 nisi quod mutuo conspectu levarentur, &
 conservaretur Charitas. Nihilominus
 antequam recederent, quinque Canones
 condiderunt, in quibus statuitur, ut Pres-
 byteri rurales secundum consuetudinem
 utilissimam, in tota Italia receptam, ju-
 venes Lectores, qui uxorem non habent,
 in domos suas suscipiant, cura paterna
 educandos. Hos doceant psallere, &
 S. Scripturam legere, eisque Legem Di-
 nam explicent, ut sibi dignos aliquando
 Successores præparent. Si quis eorum,
 postquam ad ætatem maturiorem perve-
 nerit, matrimonium inire voluerit; id
 faciendi libera ei facultas sit.

c. 1.

c. 2.

Ad majorem populi profectum Pres-
 byteris permittitur, ut non tantum in ur-
 bibus, sed etiam ruri in omnibus Paro-
 chiis prædicent. Si Presbyter aliqua
 corporis infirmitate prædicare prohibea-
 tur, Diaconi Patrum Homilias prælegant.
 Tum

Tum prosequuntur Patres in hunc modum: *Ut sequamur exemplum S. Sedis & multarum Provinciarum tam in Oriente quam in Italia, ubi saepe & devotissime Kyrie eleison recitatur, illud in Nostris quoque Ecclesiis ad Matutinum, ad Missam & ad Vesperas dicatur. In omnibus Missis, etiam in Quadragesima & in Missis pro Defunctis, ter SANCTUS dicatur, sicut in Missis publicis. (*) In nostris Ecclesiis Nomen Papæ recitetur, & post Gloria Patri addatur: Sicut erat in Principio, quod Romæ etiam, in Africa, & in Italia, ad confundendos Hæreticos, dicentes, Filium Dei originem habuisse in tempore, additur. Id nempe dicebant Ariani, quorum maximus in illis Provinciis numerus erat.*

Sæculum VI.

A.C. 529.

c. 3.

c. 4.

c. 5.

§. XIII.

S. Benedicti initia.

Antiquissimum, quod nobis hodie superest, Breviarii Ecclesiastici exemplar in Occidente est Regula S. Benedicti

Ee 2

sub

(*) Eximium hoc est contra Protestantes de Antiquitate Missarum privatarum, quibus hic distincte Missæ publicæ opponuntur, & Missarum pro Defunctis Testimonium! quod ut Interpres Protestans suis Lectoribus subtraheret, illa verba: *& in Missis pro Defunctis*, reddidit: Und bey der Beerdigung soll man das Kyrie eleison singen. Egregie!